

антикорупційні органи України, оскільки розуміють, що усі зусилля для подолання корупції в Україні є марними, особи, які вчиняють корупційні злочини не притягуються до кримінальної відповідальності, а кошти і майно здобуті незаконним шляхом залишаються у їхньому розпорядженні, і навіть їх не відстороняють від займаних посад на час проведення досудового розслідування, тим самим даючи їм змогу продовжити свою злочинну діяльність [4].

Усе це наводить на висновок, що антикорупційна реформа в Україні повноцінно проведена лише на папері, носить не системний характер, і відповідно про її ефективність констатувати не приходиться.

Список використаних джерел

1. Звіт Національного антикорупційного бюро України [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://nabu.gov.ua/sites/default/files/reports/zvit_10.08.2018_sayt.pdf.

2. Особливий антикорупційний: монополізація правосуддя? Юридична газета[Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://jur-gazeta.com/publications/practice/inshе/osobliviy-antikorupciyniy-monopolizaciya-pravosuddya.html>.

3. Проект Закону України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014–2017 роки»: Закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1699-VII. [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1699-18>.

4. Закон України про Вищий антикорупційний суд [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2447-19>.

5. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII. Відомості Верховної Ради України. 2014. № 49. Ст. 2056.

Васюта Юлія Володимирівна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
ННІ № 1 Національної академії внутрішніх
справ

Науковий керівник: викладач кафедри
поліцейського права Національної академії
внутрішніх справ ***Лях Н. В.***

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА КОРУПЦІЙНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Суспільна небезпека корупційних правопорушень, їх поширеність в органах державної влади і місцевого самоврядування викликають недовіру та зневагу суспільства до владних інститутів, зумовлюють необхідність запобігання будь-яким проявам корупційного спрямування. Питання боротьби з корупційними правопорушеннями перетворюється на питання збереження

державності, а протидія корупційним проявам – на первинну, головну мету Стратегії національної безпеки України. Важливу роль у протидії корупційним проявам відведено адміністративному законодавству. Про це свідчить спрямованість Закону України «Про запобігання корупції» на широке застосування адміністративної відповідальності за корупційні правопорушення.

Під адміністративною відповідальністю за корупційне правопорушення особисто я розумію врегульовані нормами права відносини між державою в особі органів адміністративної юрисдикції і відповідних посадових осіб та особою, яка скоїла корупційне правопорушення, що знаходять свій вираз у застосуванні до правопорушника адміністративних стягнень.

В.Д. Корж визначає адміністративну відповідальність за корупційне правопорушення як специфічну форму негативного реагування з боку держави в особі уповноважених органів на відповідну категорію протиправних діянь, а особи, які скоїли зазначені правопорушення, повинні відповісти перед уповноваженим державним органом за свої неправомірні дії і понести адміністративне стягнення в установлених законом формах і порядку [2, с. 225].

Виділяють ознаки, властиві адміністративній відповідальності за корупційне правопорушення в цілому (загальні) і ознаки, що відмежовують адміністративну відповідальність корупційне правопорушення від інших видів юридичної відповідальності (спеціальні).

До складу корупційного правопорушення належать: об'єкт, об'єктивна сторона, суб'єкт та суб'єктивна сторона. Першим елементом складу корупційного правопорушення, як і будь-якого іншого адміністративного правопорушення, є об'єкт корупційного правопорушення. Об'єкт корупційного правопорушення – це те, на що посягає протиправне діяння, чому воно завдає шкоди. Адміністративне правопорушення – це суспільно небезпечне діяння, яке завдає шкоди суспільним відносинам, які і становлять об'єкт правопорушення [1, с. 38].

До завдань провадження в справах про адміністративні правопорушення (ст. 245 КУпАП) відносяться:

- своєчасне, всебічне, повне й об'єктивне з'ясування обставин кожної справи;
- вирішення її в точній відповідності із законодавством;
- забезпечення виконання винесеної постанови;
- виявлення причин і умов, що сприяють вчиненню адміністративних правопорушень;
- запобігання правопорушенням;
- виховання громадянина у дусі дотримання законів, зміцнення законності [3].

Адміністративна відповідальність за корупційне правопорушення визначається як примусове, з додержанням встановленої процедури, застосування правомочним суб'єктом передбачених законодавством за вчинення корупційного правопорушення заходів впливу, які виконані правопорушником. Хоча адміністративно-юрисдикційна діяльність щодо адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, здійснюється за загальними правилами провадження у справах про адміністративні правопорушення, існують певні особливості адміністративної відповідальності за правопорушення, пов'язані з корупцією. Розрізняються загальний, родовий, видовий та безпосередній об'єкти адміністративних корупційних правопорушень. Об'єктивну сторону складу корупційного правопорушення утворюють ознаки, що характеризують зовнішні прояви правопорушення. До них належать діяння (дія чи бездіяльність), його шкідливі наслідки, причинний зв'язок між діянням і наслідками, місце, час, обстановка, спосіб, знаряддя та засоби вчинення правопорушення.

Суб'єктами відповідальності за адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією є спеціальні суб'єкти. Суб'єктивна сторона корупційного правопорушення полягає у психічному ставленні суб'єкта до вчиненого протиправного діяння.

Адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією, може бути накладено протягом трьох місяців з дня його виявлення, але не пізніше двох років з дня його вчинення. Кодексом України про адміністративні правопорушення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією, передбачені три види стягнень: штраф, конфіскація та позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю. Тож будь-яке корупційне правопорушення повинно тягти за собою адміністративну відповідальність, що дасть змогу стати ще однією сходинкою до запобігання суспільно небезпечним діянням сьогодення.

Список використаних джерел

1. Балюк Г. Корупція як загроза національній безпеці України: попереджаємо, протидіємо, переслідуюмо / Г. Балюк. – К.: Національна академія прокуратури України, 2017. – 158 с.
2. Корж В. Корупційні технології в Україні: поняття, види, проблеми протидії / В. Корж // Право України. – 2015. – № 5. – С. 224–230.
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення. URL: http://search.ligazakon.ua/l_link1/KD0005.html.